

Kamila

Kamila se proměnila z rána,
v pestrého motýla štíhlého těla.

A její milý Jarda se proměnil ve střechu,
ano ve střechu, z šedého eternitu.

Vivat dei eius pictus hominae, sub species eternitatis.

Viděti je poletovat motýla,
nad rozpálenou střechou,
ano střechu.

A hospodář se raduje,
že na nohy mu neteče,
je veselo a do bréče,
a proto zvolá:

Vivat dei eius pictus hominae, sub species eternitatis.

Viděti je poletovat motýla,
a kolem něho střechu,
ano střechu,

A hospodář se nezlobí,
že má zas nebe nad hlavou,
on raduje se náhodou,
protože je léto.

Vivat dei eius pictus hominae, sub species eternitatis.